

РЕШЕНИЕ

№ 3826

гр. София, 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2676** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи срещу Решение № 20003951 от 07.01.2021 г., постановено по НАХД № 10805/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 136-ти състав, с което е отменен електронен фиш (ЕФ) серия К № 3438405, с който на Х. Н. С. - законен представител на [фирма], на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на въззивното решение, като постановено в нарушение на материалния закон. Счита за неоснователни изводите на районния съд, че от обжалвания фиш не можело да се направи категоричен извод дали наказаният субект е физическо лице или юридическо лице. На следващо място оспорва изводите на въззивния съд, че ЕФ е незаконосъобразен, тъй като по делото липсвала снимка на разположението на мобилното техническо средство, с което е установено нарушението. Моли съда решението на СРС да бъде отменено и да потвърди ЕФ като правилен и законосъобразен. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност, в случай на претендирано

адвокатско възнаграждение.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Х. Н. С., редовно уведомен не се представлява. В депозиран писмен отговор от 16.03.2021 г. излага подробни съображения, касаещи основателността на така подадената касационна жалба. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София-град, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество е основателна.

От фактическа страна, СРС е приел за установено, че на 04.03.2020 г. около 12:22 часа, служители на СДВР установили, че лек автомобил „БМВ 540 Д Х.“, с рег. [рег.номер на МПС] , при ограничение на скоростта 50 км/ч, се движел със 79 км/ч или с превишена скорост от 29 км/ч. Скоростта е била засечена с автоматизирано техническо средство TFR1-M 506. За установеното нарушение бил съставен обжалваният ЕФ като в него било записано, че собственик на процесното МПС и субектът, на който се налага глоба е Х. Н. С., в качеството му на законен представител на фирма [фирма].

В справка, съдържаща се в административнонаказателната преписка, като собственик е записан [фирма], а ползвател [фирма].

В 14- дневен срок от връчване на ЕФ, санкционираното лице не е предоставило в СДВР писмена декларация с данни за това, че друго лице е управлявало автомобила и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

Гореописаната фактическа обстановка въззивният съд е приел за установена въз основа на приобщени по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства. Същите съдят е възприел в цялост като съответни и безпротиворечиви.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, решаващият съд е обосновал извод, че при издаването на електронния фиш са допуснати съществени нарушения на материалния закон. Посочил е, че като е наложил „глоба“ за нарушение, за което следва да се ангажира безвиновната отговорност на юридическото лице, то административнонаказващият орган е наложил недопустимо по този закон наказание. Освен това е прието, че при работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта, се попълва протокол за всяко място за контрол и този протокол се съпровожда със снимка на разположението на уреда, като в случая такава снимка липсвала. С тези мотиви решаващият състав на СРС е намерил ЕФ за незаконосъобразен и го е отменил.

Решението е неправилно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП установява пределна скорост на движение в населените места и извън тях, според вида на пътя и категорията на превозното средство, а ал. 2 предвижда, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се

превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай по делото е установено, че ограничението на скоростта е 50 км/ч, като процесният автомобил се е движел със скорост от 79 км/ч, поради което превишената максимално допустима скорост е с 29 км/ч. Предвид събраните по делото доказателства за техническата изправност на техническо средство за заснемане на нарушения на правилата за движение и приложената разпечатка от заснетия от него видеоклип, установяващи по несъмнен начин, че автомобилът на касатора е преминал със скорост от 82 км/ч, при отчетен толеранс от 3 %, с което е превишил допустимата скорост с 29 км/ч, съответно е осъществил административно нарушение, подлежащо на санкциониране на основание чл. 182, ал. 1 ЗДвП - конкретно по т. 3, която предвижда за превишаване от 21 до 30 km/h - глоба 100 лв. В конкретния случай е наложена глоба в размер на 100 лева, което означава, че АНО правилно е приложил санкционната норма.

Изводът на въззивния съд, че законово - регламентираната процедура по издаване на фиша е опорочена, касационният състав намира за неоснователен. След установяване на собственика на лекия автомобил е издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, а касаторът по справката за собственост е посочен като лице, законен представител на юридическото лице – фирма [фирма], собственик на процесния автомобил. В случая отговорността на касатора е допустимо да бъде ангажирана за описаното в ЕФ административно нарушение. След обективизирането на нарушението, въз основа на постъпили и обработени данни за нарушение от автоматизирано техническо средство, е установено, че МПС, при управление на което е осъществено нарушението е собственост на фирма [фирма], а касаторът е законен негов представител. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр.1, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП, при извършване на нарушение при управление на превозно средство, собственост на юридическо лице, с електронен фиш може да бъде наложена единствено глоба или на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство. Следователно касаторът като физическо лице, попада в обхвата на лицата по чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП, собственикът на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, разполага с две възможности - в 14- дневен срок от получаване на електронния фиш да заплати глобата или да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 от същата разпоредба за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В разглеждания случай такива данни не са посочени нито по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, нито във въззивното производство. Обстоятелството, че фирмата, собственик на автомобила, се представлява от касатора, не води до незаконосъобразност на електронния фиш, доколкото може да бъде санкциониран за процесното нарушение.

В хода на производството не е установено по допустим процесуален ред, че друго лице е управлявало автомобила по време на извършване на нарушението. Касаторът не е посочил лице или лица, на които в качеството си на законен представител на дружеството да е предоставил управлението на МПС към този момент. Разпоредбата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП в ЕФ индивидуализира отговорността на лицето като

собственик, което обстоятелство се съдържа в процесния ЕФ и като качество на наказаното лице.

Не са налице и аргументите на съда, че ЕФ е незаконосъобразен, тъй като по делото липсвала снимка на разположението на мобилното техническо средство, с което е установено нарушението. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, предвижда, че за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението, като съгласно ал. 2 протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък. Съгласно ал. 3 от същата Наредба при работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда. За датата на проверката е налице съставен протокол с рег. № 4332р-12759 по надлежен начин, чрез посочване на мястото за контрол, посоката на движение, че липсват пътни знаци за ограничение, посочен е номера на служебния автомобил, върху който е монтирана камерата, начало и край на работа на техническото средство, както и лицето, извършило проверката. В процесния случай е използвано временно монтирано АТСС върху служебен автомобил, който обаче не представлява временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства, за които само е необходимо и снимка на разположението на уреда. Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за измерване на скоростта от мобилно АТСС се използват (алтернативно): 1. служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток 2. или работещи на място за контрол, 3. или АТСС се разполага временно на участък от пътя. В процесния случай се установява, че за измерване на скоростта е била използвана камера, поставена върху служебен автомобил, което според посоченото е различно от АТСС, разположено временно на участък от пътя. Съставен е протокол за използване на АТСС, като същият не е било необходимо да се съпровожда със снимка на разположението на уреда на инкриминираната дата, според изискванията на наредбата.

По изложените съображения, обжалваното решение ще следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което електронният фиш да бъде потвърден като законосъобразен.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3, вр. ал.5 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК Административен съд София - град, XVII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20003951 от 07.01.2021 г., постановено по НАХД № 10805/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), 136-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, серия К № 3438405, издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Х. Н. С. да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.